Neologisms Database [Electronic resource]. – Access mode: http://neologisms.rice.edu/index.php. – Title from the screen.

Статтю подано до редколегії 15.10.2013

Сандыга Л. А., к.ф.н., ассист.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко

ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ КАК ИСТОЧНИК ФОРМИРОВАНИЯ АНГЛОЯЗЫЧНЫХ НЕОЛОГИЗМОВ

Статья посвящена исследованию англоязычных неологизмов, которые появляються благодаря развитию информационных технологий. Проанализированы языковые новообразования в сфере Интернет-общения, социальных сетях, неологизмы, связанные с онлайн-мошенничеством, новыми способами обучения и такие, которые обозначают новые виды заболеваний.

Ключевые слова*: инфонеологизм, неология, Интернет-общение, социальные сети, телескопия.*

Sandyga L. O., Cand.Phil.Sci., Assistant Professor,
Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv

INFORMATION TECHNOLOGIES AS A SOURCE OF ENGLISH NEOLOGISMS

The article is devoted to the study of English neologisms which arise due to the development of information technologies. New language coinages connected with online communication, social networks, online frauds, new educational methods and new kinds of diseases are analyzed.

Keywords*: infoneologisms, neology, online communication, social networks, telescopy.*

УДК 811.134.2 (81’276.6)

Сингаївська Г.В., к.філол.н., доц.,
Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка

ЕПОНІМИ У СКЛАДІ ІСПАНОМОВНИХ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ

Статтю присвячено визначенню ролі та місця термінів-епонімів в іспанській медичній термінології. У статті уточнено значення

терміна епонім, простежено особливості процесу апелятивації у сфері наукової термінології.

Ключові слова: *епонім, термін, оніми, епонімічні терміни, терміносистема.*

Однією з характеристик медичної термінології є поширене використання епонімічних термінів. Зростання епонімів пояснюється не тільки бажанням увічнити імена вчених і лікарів, які вперше відкрили або описали явище, хоча нерідко сам факт пріоритету залишається спірним і недоведеним. До епонімічних термінів часто вдаються, якщо не вдається підшукати задовільного терміна, щоб адекватно відобразити ознаки складного феномена або коротко і економно позначити його за допомогою одного або небагатьох слів. Крім того, опис симптомів і синдромів часто випереджав їх правильне наукове тлумачення [Чернявский 1984].

Дослідженням різних аспектів мови медицини та окремих підсистем медичної термінології займалися як вітчизняні, так і іспанські лінгвісти: М.Н. Чернявський [Чернявский 1984], В.Ф. Новодранова [Новодранова 2002], О.В. Бекішева [Бекишева 2007], М.М. Дзюба [Дзюба 2011], О.В. Варнавська [Варнавская 2009], А. Ордоньєс Гальєго [Ordonez Gallego 1994], Марія Анхелес Алькарас Аріса [Alcaraz Ariza 2002] Х.М. Лопес Піньєро, М. Лус Террада [López Piñero, Luz Terrada 2005] та ін.

У медицині власні назви утворюють особливий клас термінів – епоніми, від грецької: ἐπώνυμος – той, що дає ім’я, назву – особа, від імені (прізвища) якої утворено назву місцевості, країни, народу; сама назва такого типу [Яковлева 2009, 216]. Епонімічними вважають термінологічні одиниці, які служать для називання хвороби, структури або метода за іменем людини, що вперше виявила або описала їх. Наприклад, *Мальпігієвий клубочок* – сплетення капілярів у корковому шарі нирок. Слугує для фільтрації плазми крові. Структура названа на честь італійського біолога та лікаря, одного із засновників мікроскопічної анатомії Марчелло Мальпігі, який вперше виявив їх у 1687 р.; *Фаллопієві труби* – маткові труби – парні трубчасті органи, що поєднують порожнину матки з черевною порожниною. Названі на честь італійського анатома XVI ст. Габріеля Фаллопія, який вперше описав їх. *Клітини Беца* – пірамідальні нейрони п’ятого шару в корі головного мозку, які є найбільшими в ЦНС. Уперше були описані Володимиром Олексійовичем Бецем у 1874 р.; *операції Більрот*, названі на честь німецького хірурга Теодора Більрота (1829–1894), який розробив

ряд нових операцій, що увійшли до хірургічної практики: резекції стравоходу, шлунку, видалення гортані, передміхурової залози і операції з приводу зобу.

Згідно зі Словником іспанської мови Королівської Академії Наук (DRAE), епонім – це ім'я людини або географічна назва, що іменує народ, епоху, хворобу, одиницю виміру і т. ін. [Diccionario de la lengua española. Real Academia Española 2001]. Епонімами також називають апелятиви, утворені від власних імен, наприклад, літературні, філософські, релігійні, політичні течії: *cervantista, kafkiano, platonismo, calvinismo, franquismo*.

Проте, наведені вище визначення є неповними, якщо вони відносяться до сфери медицини, де епоніми мають набагато ширший спектр дії. Термін-епонім застосовується не тільки при називанні захворювань і синдромів, він також застосовується для називання ознак, симптомів, фізіологічних реакцій, лікування, операцій, діагностичних процедур, положень, медичних інструментів, анатомічних термінів, реагентів, аналізів, мікроорганізмів, антитіл [Ezpeleta 2006, 52]. За С. Яблонски, номенклатура епонімів включає імена літературних персонажів, прізвища пацієнтів, персонажі відомих картин, імена відомих осіб, географічні місця, установи, біблійні фігури і імена міфологічних героїв [Jablonski 1992, 323].

Актуальність дослідження сучасної іспанської системи медичних термінів-епонімів зумовлено необхідністю опису та аналізу медичних термінологічних одиниць, утворених на основі власних назв, з позицій когнітивної термінології.

Метою статті є виявлення особливостей термінів-епонімів в іспанській медичній термінології.

Матеріалом дослідження стали терміни-епоніми, отримані методом суцільної вибірки з Медичної енциклопедії іспанської мови, словників медичної спрямованості, спеціалізованої літератури (епонімічні довідники різного призначення) [Медицинские эпонимы; Medciclopedia. Diccionario Ilustrado de Términos Médicos; Lenguaje médico: Modismos, tópicos, y curiosidades; Who named it?].

Епоніми становлять значущу частину медичної терміносистеми, тому що завдяки наявності власного імені у складі терміна, він може бути єдино прийнятним, терміни-синоніми не завжди відображають сутність поняття, а визначення поняття за допомогою багатослівної описової конструкції не є зручним.

Іспанський невролог, автор наукової праці “400 епонімів в неврології” Д.Еспелета [Ezpeleta 2004] зауважує, що “якщо в медицині використання епонімів є дуже поширеним, то в неврології їх вживання є таким звичним, як застосування неврологічного молоточка, який має декілька типів і свої відповідні епонімічні найменування: *молоточок Тейлора, Краусса, Тромнера, Берлінера, Бабінського, Рабінера і молоточок “Queen Square”*, серед інших” [Ezpeleta 2006, 52].

За даними каталога медичних епонімів, представлених на сайті “Who Named It?”, який на думку Д. Еспелети надає найбільш повну базу, необхідну для досліджень у цій галузі, з 7.764 зафіксованих термінів-епонімів тільки в категорії, присвяченій нервовій системі описується 602 епоніма, і це не враховуючи інші епонімічні найменування серед більш ніж 200 категорій у цій мережі [Ezpeleta 2006, 53].

У наш час існують дві діаметрально протилежні точки зору на терміни-епоніми. Згідно з однією точкою зору (В.М. Лейчик, С.Д. Шелов), терміни-епоніми відносяться до номенклатурних найменувань; згідно з іншою (Р. Глезер), вони є самостійним об’єктом вивчення ономастики спеціального тексту [Какзанова 2010, 23].

Якщо скористатися термінологією М.Я. Блоха і Т.М. Семенової [Блох, Семенова 2001, 149], то можна назвати терміни-епоніми іменами-унікумами, які позначають унікальні явища і завдяки власним іменам ототожнюють їх індивідуальність. Між антропонімами та іменниками класу Unica, на думку М.Я. Блоха і Т.М. Семенової, є істотна відмінність, яка полягає в тому, що в звичайному вживанні імена власні актуалізують індивідуалізуючі мовленнєві смисли в ідіолектах носіїв мови, тоді як імена-унікуми реалізують індивідуалізуючу функцію в рамках загальнонаціональної мови.

Власна назва є частиною когнітивного шару терміна. Вона є часткою, сегментом ядра концепту і сприяє породженню нових смислів у професійній мовній картині світу. Індивідуалізуюча функція імені додає неповторність кожній термінологічній одиниці, що призводить до різноманітності професійної мовної картини світу.

До епонімічних термінологічних одиниць (епонімів) О.В. Варнавська відносить монолексемні і полілексемні терміни, що мають у своєму складі одну або кілька власних назв (або її деривати), а також отонімічні символи – засоби номінації

спеціального поняття, що представляють собою частину медичної концептосфери [Варнавская 2009, 9].

Терміни-епоніми – це унікальна група термінів зі своїми особливими характеристиками, властивими цим термінам в залежності від терміносистеми тієї науки, до якої вони належать.

О.В. Суперанська вважає, що для будь-якої власної назви важливо, у якому типі культури, у якій країні, якою мовою вона виникла усередині спеціальної підмови (наприклад, підмови математики, підмови медицини), до цього комплексу відомостей додається і роль носія антропоніма в розвитку відповідної галузі, що підтверджує думку про те, що людина живе в контексті культури [Суперанская 2008, 26].

На нашу думку, терміни-епоніми – це асоціативні терміни, у яких мотивування виражається побічно, за допомогою різного роду асоціацій. Адже будь-який медик розуміє різницю між *хворобою Паркінсона* і *хворобою Крона*; при цьому правильний висновок їм допомагає зробити саме ономастичний компонент. *Хвороба Паркінсона* – це дрижачий параліч, а *хвороба Крона* – це запалення шлунково-кишкового тракту. Таким чином, усупереч існуючій думці, власна назва (антропонімічний компонент) у терміні-епонімі, в першу чергу, має конотативне значення. У цьому також проявляється зв'язок науки з культурою.

Функціональне призначення терміна – коротко, точно й однозначно виражати наукове поняття, бути засобом його ототожнення й розрізнення у спеціальній мові. Для успішної реалізації цієї функції термін, що представляє собою єдність форми, або звукового комплексу, і змісту, або значення (семантики), повинен відповідати декільком важливим вимогам: адекватності, точності, однозначності, однооформленості [Чернявский 1984].

Ми розділяємо точку зору М.М. Дзюби стосовно того, що "епонімічні терміни переважно відповідають основним вимогам до терміна: у них чітко визначена тенденція до однозначності, інтернаціональності (зокрема, терміноелемент-епонім виступає своєрідним міжнародним знаком у науковій комунікації фахівців), вони зазвичай лаконічні на противагу багатослівним номінативним варіантам, у яких епонімічну частину замінено більш умотивованою описовою" [Дзюба 2011, 8], наприклад, *Enfermedad de Graves-Basedow – una enfermedad de etiología autoinmunitaria en la que se producen inmunoglobulinas contra el receptor de la TSH que*

estimula la producción de HT y el crecimiento difuso del tiroides (Базедова хвороба, хвороба Грейвса – дифузний токсичний зоб, часто асоціюється з поняттями: тиреотоксикоз, гіпертиреоїдизм, *захворювання, що виникає в зв'язку з підвищенням функції щитовидної залози, що призводить до надходження надмірної кількості тироксину до крові*.) [Медицинские эпонимы].

Проте останнім часом широка епонімізація зазнала цілком обґрунтованої критики, оскільки наявність власної назви в терміні сприяє процесу синонімії епонімів, що призводить до виникнення помилок і плутанини. Навіть найвідоміший епонім, *синдром Хортона* (*cefalea de Horton*) – *мігрень, гістаміновий головний біль*, можна сплутати з *хворобою Хортона – гігантоклітинним артеріїтом* або *артеріїтом Хортона* (*la arteritis de células gigantes o arteritis de Horton*), який також носить ім'я американського лікаря Баярда Тейлора Хортона.

У цьому зв'язку Х. Пуерта і А. Маурі називають три головні проблеми у вживанні термінів-епонімів: 1) не завжди існує одностайна думка щодо імен учених і лікарів, які вперше відкрили або описали хворобу – типовим прикладом є *дифузний токсичний зоб,* який часто асоціюється з термінами: *хвороба Грейвса, Базедова хвороба, хвороба Перрі, хвороба Флаяні* (*el bocio exoftálmico conocido como enfermedad de Graves, enfermedad de Basedow, enfermedad de Parry, enfermedad de Flajani*); 2) терміни-епоніми не несуть інформацію про зміст поняття, як це видно на прикладі вживання терміну *синдром Кожевникова* замість описової конструкції *епілепсія парціальна постійна дитячого віку* (*síndrome de Kozhevnikov* en lugar de *epilepsia parcial continua crónica progresiva de la infancia*); 3) нерідко кілька різних симптомів називаються по імені одного і того ж автора, наприклад, *симптом, рефлекс, синдром, закон, феномен, Бабінського* (*fenómeno, ley, reflejo, signo y síndrome de Babinski*) [Puerta, Mauri 1995, 19].

Існує й інша думка щодо вживання термінів-епонімів у медицині. Так, іспанський дослідник Д. Еспелета зазначає, що в певних випадках терміни-епоніми сприяють правильному розумінню спеціальних текстів і професійному спілкуванню. Наприклад, вживання епоніма *afasia de Wernicke* (*афазія Верніке*) має суттєві переваги перед іншими маловідомими синонімічними термінами-епонімами *afasia de Bastian, síndrome de Pick-Wernicke y afasia de Kozhevnikov-Wernicke* (*афазія Бастіана, афазія Пика–Вернике, афазія Кожевнікова–Верніке*) і описовими конструкціями

afasia receptiva auditiva, agnosia verbal auditiva, afasia sensitiva cortical, sordera para las palabras cortical, afasia de recepción, afasia sensitiva, afasia temporal y sordera para las palabras (*сенсорна, акустико-гностична, рецептивна, побіжна афазія, глухота на слова*) [Ezpeleta 2006, 53].

Епонімічні терміни є відображенням еволюції медичного пізнання. У складі інтернаціональних термінологічних одиниць залишилося чимало грецьких і латинських медичних термінів, самостійних іменників.

У медичній термінології іспанської мови збереглися імена лікарів грецького класичного періоду. Ім'я Гіппократа присутнє в термінах: *facies hipocrática, dedos hipocráticos o hipocratismo, uñas hipocráticas – Гіппократа клятва, маска, митра, ніготь, пальці.* Ім'я Герофіла – найвідомішого лікаря елліністичного періоду – збереглося в анатомічному терміні: *prensa de Herófilo* (лат.: *torcular Herophili*) *– жом Герофіла / синусних стік* [Medciclopedia].

Багато з розроблених ним положень отримали розвиток в працях класика античної медицини Галена, який працював в Олександрії через кілька століть, похідним від власної назви якого є прикметник *galénico – галеновий*, що відноситься до цілої серії фармацевтичних препаратів. *Galénico, galenismo, galenista – галеновий, галенізм, людина, що наслідує вчення Галена* – деривати власної назви зафіксовані у DRAE. Ім'я Галена в іспанській мові стало прозивним: "*un galeno*" (ірон.) – "*лікар, ескулап*" (*los galenos llevan años estudiando esta enfermedad)*. У сучасній міжнародній медичній термінології ім'я Галена часто використовують у ономастизованих назвах: "Galeno Red" – найбільша інформаційна електронна мережа, що надає різну медичну інформацію в країнах Європи, "Galeno" – міжнародна клінічна програма, що служить для обробки медичних даних у країнах Європи.

Характерною рисою іспанської медичної лексики середньовіччя є наявність агіонімів у найменуваннях хвороб: *mal (enfermedad) de San Lázaro – лепра, проказа; lázaro, lazarino* – людина, що страждає цією хворобою, *hospitales de San Lázaro, lazareto* – лазарет, лікарня. В епоху Відродження, яка є періодом зародження анатомії як науки, в медицину увійшли імена Фаллопія: *trompa, ligamento, conducto de Falopio – канал, труба, зв'язка*; Санторіні: *tubérculo, escotaduras, conducto, corneto, papilla, cartílago, vena emisaria o de Santorini – горбок, проток, сосочок, хрящ, емісар, вирізка,*

раковина; Мальпіги: *capa, glomérulo, nódulo de Malpigui – шар (в шкірі), тільця, судини* і т.д. [Medciclopedia].

Основна маса термінів епонімів з'являється в кінці XVIII – на початку XX ст. Це назви захворювань: *enfermedad de Basedow – Базедова хвороба*; симптомів: *signo de Babinski – симптом Бабінського*; синдромів: *síndrome de Cushing – синдром Кушинга*; різних фізіологічних процесів: *reflejo de Pavlov – рефлекс Павлова*; імена авторів методів лікування: *tratamiento de Murphy – метод Мерфі*; *método de Áhlfeld* – дезінфекція за допомогою води й алкоголю; *método de Balint* – метод лікування епілепсії і т.д.

Зберігаючи в собі власне ім'я, епоніми стають своєрідними "свідками епохи". Наприклад, у назвах структур головного мозку збережені імена їх дослідників, починаючи з Віллізія, Сильвія, Роланда і багатьох інших: *Віллізієве коло, Роландова борозна, Вароліїв міст, Сильвіїв водопровід, зона Ліссауера, ядро Бехтерева*.

Puente de Varolio / puente troncoencefálico / protuberancia anular – Вароліїв міст (лат. pons Varolii) – відділ головного мозку, названий на честь італійського анатома та хірурга Констанцо Вароліо (1543–1575); acueducto de Silvio – Сильвіїв водопровід або водопровід мозку (лат. aqu(a)eductus cerebri (Sylvii)), названий за іменем голландського лікаря, фізіолога й анатома Франциска Сильвія (1614–1672). El círculo arterial cerebral, polígono de Willis o círculo arterial de la base del cerebro – Віллізієве коло (лат. circulus arteriosus cerebri) – міжсистемний анастомоз в основі головного мозку у вигляді кола, названий на честь англійського лікаря і анатома Томаса Віллізія (1621–1675); Fisura de Rolando / cisura de Rolando / circunvolución de Rolando – роландова борозна отримала свою назву за іменем видатного італійського фізіолога Луїджі Роландо (1773–1831). Tracto de Lissauer, haz de Lissauer – тракт Лісауера / зона Лісауера / Лісауера крайовий пояс, – за іменем німецького невролога Гейнриха Лісауера (1861–1891); епонім núcleo de Bechterew o núcleo basal – ядро Бехтерева, верхнє вестибулярне ядро (лат. nucleus vestibularis superior), – за іменем російського невропатолога і психіатра В.М. Бехтерева (1857–1927) [Медицинские эпонимы].

Таким чином, навіть при звичайному перерахуванні епонімічних іменувань структур головного мозку можна відзначити, що основні дослідження у цій галузі здійснювалися вченими декількох країн упродовж п'яти століть.

Епоніми відображають не тільки розвиток науки, вони самі змінюються з часом: *antro de Highmoro / antro o cueva de Highmore /*

seno maxilar – вертеп Гігморов / Гігморова печера / Гайморова порожнина – епонімічні терміни, що існували в різний час для іменування верхньощелепної пазухи.

У медичну термінологію іспанської мови увійшли імена вчених медиків, а також дослідників, які здійснили відкриття, затребувані в медичній практиці. *Pasteurización, pasteurizar, pasteurilosis – пастеризація, пастеризувати, пастерельоз* – терміни, утворені від імені французького мікробіолога Луї Пастера; *galvanismo, galvanocauterio, galvanonarcosis, galvanoscopia – гальванізм, гальванокаутер* – електроанестезія, дослідження за допомогою гальванічного струму – від імені Луїджі Гальвані. *Faradipuntura* – електролікування за допомогою електродів, уведених у тканини; *faradomuscular – електром'язовий*, *faradonervioso* – нервового походження, зумовленого реакцією на подразнення електрострумом, *faradocontractilidad* – м'язове скорочення у відповідь на електролікування – від особового імені англійського фізика М. Фарадея [Варнавская 2009].

Отже, зазначені особливості іспанських медичних термінів-епонімів, дозволяють зробити висновок, що епоніми відображають етапи розвитку медичного пізнання і відіграють важливу роль у формуванні терміносистеми у разі необхідності найменування нових медичних відкриттів та понять. В іспанській медичній термінології використання термінів-епонімів, які становлять значну частину термінологічної системи, є дуже поширеним. Саме індивідуалізуюча функція особового імені додає неповторність кожній термінологічній одиниці, що призводить до різноманіття мовної картини світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Бекишева Е.В.* Категориальные основы номинации болезней и проблем, связанных со здоровьем / Елена Владимировна Бекишева. – Самара: ООО «ИПК «Содружество»; ГОУВПО «СамГМУ», 2007. – 250 с.

2. *Блох М.Я., Семенова Т.Н.* Имена личные в парадигматике, синтагматике и прагматике / Марк Яковлевич Блох, Татьяна Николаевна Семенова. – М. : Готика, 2001. – 196 с.

3. *Варнавская Е.В.* Статус и функционирование эпонимов в медицинской терминологии испанского языка : автореф. дис. на соискание ученой степени кандидата филол. наук : 10.02.05 "Романские языки" / Елена Владимировна Варнавская ; Воронежский государственный ун-т. – Воронеж, 2009. – 24 с.

4. *Дзюба М.М.* Епоніми в українській науковій термінології : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 / Майя Миколаївна Дзюба ; В.о. Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки.– Луцьк : Б/в, 2011.– 20 с.

5. *Какзанова Е.М.* Номенклатура и термины-эпонимы: обзор мнений / Евгения Михайловна Какзанова // Вестник МГОУ. Лингвистика. №5, 2010. – С. 21-25.

6. *Медицинские эпонимы* [Електронний ресурс] : Режим доступу: http://medeponim.ru/

7. *Новодранова* В.Ф. Средства выражения когнитивной сложности научного знания: На материале языка медицины / Валентина Федоровна Новодранова // Моск. гос. лингв, университет: сб. науч. тр. – М., 2002. – Вып. 457. – С. 26–30.

8. *Суперанская А.В., Подольская Н.В., Васильева Н.В.* Общая терминология: Вопросы теории / Отв.ред. Т.И.Канделаки. Изд.6-е / Александра Васильевна Суперанская, Наталия Владимировна Подольская, Наталия Владимировна Васильева. – М. : Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2012. – 248 с.

9. *Чернявский М.Н.* Краткий очерк истории и проблемы упорядочения медицинской терминологии // Энциклопедический словарь медицинских терминов / Максим Наумович Чернявский; гл. ред. Петровский Б. В. – М.: Советская энциклопедия, 1984. [Електронний ресурс] : Режим доступу: http://sk-audio.ru/tudavtionomnust/Ssdd/mtxd+ULS1lzBiALzXt+a0kuaeQ9TCFCG/L6GPSIL2Tl6aEXGpGRyQliPF5SdBzhb1NDTXwFOjd8BPlK5YnIlM9Ap8OirdH9wT6zM3dD80f8EgrZoF04vHj5NebshzQzwV/RGW5H164A6YhVPVUwdHKrEg==

10. *Яковлева А.М.* Сучасний тлумачний словник української мови / А. М. Яковлева, Т. М. Афонська – Харків : ТОРСІНГ ПЛЮС, 2009. – 672 с.

11. *Alcaraz-Ariza M.A.* Los epónimos en medicina / María Ángeles Alcaraz-Ariza // Recurso electrónico. – Ibérica. –2002. – № 5. – Pp. 55–73. – Disponibilidad y acceso: http://www.aelfe.org/documents/text4-Alcaraz.pdf

12. *Diccionario* de la lengua española. Real Academia Española (22a ed.). – Madrid: Espasa-Calpe, 2001. – 2448 p.

13. *Ezpeleta D.* Epónimos en neurología / David Ezpeleta // Neurolingüística. Recurso electrónico. – KRANION, 2006. – № 6. – Pp. 52-54. – Disponibilidad y acceso: http://www.kranion.es/images/2006_06_01_052-054.pdf

14. *Ezpeleta D.* 400 epónimos en Neurología / David Ezpeleta. Barcelona: Ed. ESMONpharma, 2004. – 64 pp.

15. *García-Castañón S.* Diccionario de epónimos del español / Santiago García-Castañón. – Gijón: Trea, 2001. – 142 p.

16. *Jablonski S.* Syndrome: a changing concept / Stanley Jablonski. Recurso electrónico. Bull Med Libr Assoc. 1992; 80. – P. 323-327. – Disponibilidad y acceso: http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC225693/pdf/mlab00117-0013.pdf

17. *López Piñero J.M., Terrada M.L.* Introducción a la terminología médica / José María López Piñero, María Luz Terrada. – Barcelona: Masson, 2005. – 232 p.

18. *Medciclopedia* / Diccionario ilustrado de términos médicos // Recurso electrónico. – Disponibilidad y acceso: http://www.iqb.es/diccio/diccio1.htm

19. *Ordonez Gallego A.* Lenguaje médico: Modismos, tópicos, y curiosidades (Spanish Edition) / Amalio Ordonez Gallego. – Madrid : Editorial Noesis, 1994. – 141 p.

20. *Puerta López-Cózar JL, Mauri Más A.* Manual para la redacción, traducción y publicación de textos médicos / José Luis Puerta López-Cózar, Assumpta Mauri Más Elsevier. Barcelona: Ed. Masson, 1995. – 445 p. http://books.google.com.ua/books?id=fV1Op84JxjQC&pg=PA1&hl=ru&source=gbs_toc_r&cad=3#v=onepage&q&f=false

21. *Who Named It.* Who named it? The world's most comprehensive dictionary of medical eponyms. Recurso electrónico. – Disponibilidad y acceso: http://www.whonamedit.com.

Стаття надійшла до редакції 25.10.13.

Сингаевская А., канд. филол. наук, доц.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко

ЭПОНИМЫ В СОСТАВЕ ИСПАНСКОЙ МЕДИЦИНСКОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ

Статья посвящена рассмотрению роли и места терминов-эпонимов в испанской медицинской терминологии. В статье уточнено термин эпоним, прослежены особенности процесса апеллятивации в сфере научной терминологии.

Ключевые слова: *эпоним, термин, онимы, эпонимические термины, терминосистема.*

Syngayivska G., PhD, Assistant Professor,
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

EPONYMS IN THE SPANISH MEDICAL TERMINOLOGY

The article deals with the role definition and place of term-eponyms in the Spanish medical terminology. The article makes more precise the

volume of eponym notion, elucidates the peculiarities of the appellativation in the sphere of scientific terminology.
Keywords: *eponym, term, onyms, eponymic terms, terminology.*

УДК 81'373.2

Синявская О. Е., асп.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко

РУССКИЕ КОММЕРЧЕСКИЕ НАИМЕНОВАНИЯ ДОРЕВОЛЮЦИОННОГО И СОВЕТСКОГО ПЕРИОДОВ В СИСТЕМНО-СТРУКТУРНОМ ОСВЕЩЕНИИ (СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ)

Статья посвящена проблемам присвоения товару коммерческого имени в дореволюционный и советский периоды. Представлен анализ русских коммерческих номинаций в графическом, лексико-семантическом, словообразовательном и нейролингвистическом аспектах. Проанализированы черты преемственности в сфере коммерческих имен на временном отрезке от дореволюционной до советской рекламы.
Ключевые слова*: коммерческая номинация, нейминг, лексико-семантический аспект, словообразовательный аспект, нейролингвистический аспект.*

Коммерческая номинация в современном мире стала объектом активного изучения. Это обусловлено тем, что название играет важную роль в восприятии потребителем маркетинговых ходов отправителя сообщения.

Исследование коммерческих номинаций дореволюционного и советского периодов способствует углублению знаний о нейминге и дает возможность проследить факты преемственности в сфере коммерческих имен. Поэтому анализ коммерческих названий XIX-XX века представляется актуальным для лингвистики, рекламистики, теории коммуникации и других наук.

Цель статьи заключается в изучении и описании специфики русских коммерческих наименований дореволюционного и советского периодов в системно-структурном освещении: на графическом, словообразовательном, лексико-семантическом и нейролингвистическом уровнях.